

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

DE DUABUS
SYNODIS ROMANIS,
IN QUIBUS DAMNATUS EST
ACACIUS.

Caput I.

Historiam damnationis Acacii rectè quidem ac diligentissimè, ut solet, exposuit Baronius in Annalibus Ecclesiasticis. Unum tamen est quod ejus diligentiam fugit. Neque enim animadvertit Acacium à Felice Papa bis damnatum fuisse. Sed neque Blondellus, qui Acacii Historiam post Baronium retractavit, in libro de primatu Ecclesie id observasse deprehenditur. Et Baronio quidem danda est venia, quippe qui nullum habebat veterem Scriptorem, ex quo iteratam hanc Acacii damnationem haurire posset. Blondellus verò excusari nullo modo potest, qui gesta de nomine Acacii à Jacobo Sirmundo edita studiosè legerat, in quibus disertè scriptum habetur id quod dixi. Sic enim loquitur Felix Papa in epistola ad Veronianem Episcopum. "Unde meritò prædictus Acacius, Apostolicæ Sedis, quæ nunc "executrix utique sæpe dicti Chalcedonensis Concilii pro fide Catholica tunc probati non defuit, "iterata excommunicatione depulsus est, ne per "eum, quod absit, nos quoque reddamur commplices perditorum." Nos trum igitur est sedulo inquirere, quando primum, & quando iterum ab Apostolica sede excommunicatus fuerit Acacius.

In Caput II.

Primum quidem damnatus est Acacius in Synodo Romana quæ collecta est anno Christi 484. Venantio & Theodorico Coss. ad audiendam rationem legationis Vitalis atque Miseni. Huic autem legationi causam dederat Joannes Alexandrinus Episcopus, quem Græci quidem Tabenniosam cognominant, eò quòd esset ex numero Tabennensium Monachorum, qui apud Cynopum Monasterium habebant jam inde à Cy-

Arilli Episcopi temporibus: Liberatus verò Talaiam perpetuò cognominat, vel Talaidam. Sic enim scribit Baronius: Ego verò Thladiam mallem referere, id est Eunuchum. Ita enim Græci appellare solent Spadones. Hic Joannes post mortem Timothei Salofacioli, à Catholicis ordinatus est Episcopus Alexandriæ anno natalis Dominici 481. Statimque post ordinationem suam Synodicas litteras ex more misit ad Simplicium Papam, & ad Calendionem Episcopum Antiochiæ, ut ex Gelasio in gestis de nomine Acacii, & ex Liberati Breviario didicimus. Ad Acacium verò Constantinopolitanum Episcopum Synodicas mittere neglexit, seu quod amicitia Hilli magistri officiorum nimis confideret, seu quod jam diu antea infensus erat Acacio, ut inquit Liberatus. Ea res Acacii animum graviter commovit. Qui se à Joanne despectum videns,

BImperatoris animum adversus eum exasperavit, minus idoneum Episcopatum Alexandrinum cum esse dicens, qui olim de Ecclesia exire voluisset, & Timotheo Salofaciolo suavisset, ut nomen Dioscori sacris diptychis infereret; ad hæc perjurii reum esse affirmans, quippe qui jurasset olim Imperatori, nunquam se Alexandrinam sedem ambiturum. Petrum vero Mongum magis idoneum esse Episcopatum asserbat, utpotè gratum atque acceptum populo Alexandrinorum; ejusque opera Ecclesiam urbis Alexandrinæ ac totius Ægypti ad unitatem reduci posse. His adductus Imperator Zeno, scripsit primo litteras ad Simplicium Papam per Uranium subadvocatum, quibus Joannem supra memoratum, tanquam perjurii reum, quod quidem Acacio etiam Episcopo notum esse perhibebat, sacerdotio judicabat indignum. Satius autem esse dicebat, ut ad procurandam Ecclesiarum Ægypti unitatem atque concordiam, Petrus in eam sedem restitueretur. His Imperatoris litteris acceptis, Simplicius Papa qui Joannis Apocheisarios in communionem suam recipere, ejusque ordinationem sententia sua confirmare jam paratus erat, pedem repressit, ne contra Imperatoris testimonium quidquam præproperè egisse videretur. Mox per eundem Uranium subadvocatum scripsit Imperatori: Quod quidem ad Joannis ordi-